

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

29 Μαΐου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Ιωάννη Βρούτση.

Θέμα: «Αναπηρικό επίδομα κώφωσης - βαρηκοΐας.»

Κύριε Υπουργέ,

Όπως προκύπτει από την ισχύουσα νομοθεσία κι αντίστοιχα περιγράφεται στον Οδηγό Προνοιακών Αναπηρικών Επιδομάτων της Διεύθυνσης Αναπηρικών Επιδομάτων και Οικονομικών Ενισχύσεων Ο.Π.Ε.Κ.Α. (σελ. 27 - 31), στο πρόγραμμα οικονομικής στήριξης κωφών και βαρήκων ατόμων με μηνιαία ενίσχυση 326 Ευρώ εντάσσονται άτομα τα οποία κρίνεται από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή των ΚΕΠΑ ότι έχουν:

«α. Κώφωση - βαρηκοΐα με ποσοστό αναπηρίας από 67% και άνω, ηλικίας μέχρι και 18 ετών, καθώς και οι μεγαλύτεροι των 65 ετών.

β. Κώφωση - βαρηκοΐα με ποσοστό αναπηρίας από 67% και άνω, ηλικίας 19-65 ετών, που πάσχουν ταυτόχρονα με την κώφωση - βαρηκοΐα και από άλλη χρόνια σωματική, πνευματική ή ψυχική πάθηση ή βλάβη.

γ. Κώφωση - βαρηκοΐα με ποσοστό αναπηρίας από 67% και άνω, από 19 έως 25 ετών, που φοιτούν σε σχολεία, κατώτερες, μέσες ή ανώτερες τεχνικές ή επαγγελματικές σχολές ή σε σχολές του ΟΑΕΔ ή σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή σε μονάδες επαγγελματικής κατάρτισης κ.λπ.»

Συνεπώς, άτομα με ποσοστό αναπηρίας $\geq 67\%$ λόγω απώλειας ή σοβαρής μείωσης ακοής τα οποία δεν πάσχουν και από άλλη χρόνια βλάβη ΔΕΝ λαμβάνουν προνοιακό αναπηρικό επίδομα μεταξύ 19 ή 25 (εφόσον είναι φοιτητές) και 64 ετών.

Πρόκειται για μια εντελώς αδικαιολόγητη, ανεξήγητη και άδικη πρακτική, η οποία κατά βάση καταλήγει στον παραλογισμό να αντιμετωπίζονται ανάπηρα άτομα με μόνιμη κι ανήκεστη βλάβη ως απολύτως υγιή όταν ηλικιακά τοποθετούνται μεταξύ 19 ή 25 και 64 ετών. Τι είδους βαριά αναπηρία είναι αυτή που -κατά νομικό και πολιτικό τεκμήριο- συντρέχει μέχρι τα 19, παρατείνεται μέχρι τα 25 μόνο αν το άτομο είναι φοιτητής, έπειτα εξαφανίζεται για 40 έως 46 χρόνια και κατόπιν επανέρχεται στα 65; Σε ποια βάσανο λογικής αντέχει αυτή η προσέγγιση της παροδικής και ταυτόχρονα ανακάμπτουσας κατάστασης αναπηρίας;

Περαιτέρω, εισάγεται αυθαίρετα μια αναγκαία προϋπόθεση για την κατ' εξαίρεση συνέχιση καταβολής της ενίσχυσης κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα: η ταυτόχρονη προς την ήδη αναγνωρισμένη βαριά

αναπηρία πρόσθετη χρόνια πάθηση ή βλάβη. Μάλιστα, η δεύτερη αυτή συρρέουσα πάθηση ή βλάβη περιγράφεται απλώς ως χρόνια σωματική πνευματική ή ψυχική, ορισμός ο οποίος παραμένει εντελώς ασαφής: χρόνια μπορεί να είναι μια ιγμορίτιδα, αλλά και μια αποφρακτική πνευμονοπάθεια. Σε κάθε περίπτωση, ωστόσο, και ασχέτως αυτής της διαπίστωσης, η προϋπόθεση συρροής παθήσεων για καταβολή επιδόματος αναπηρίας ισχύει άραγε και για άλλες ομάδες αναπήρων $\geq 67\%$;

Επιπλέον, κατά το χρονικό διάστημα διακοπής της παροχής, ουδεμία διάκριση προκύπτει μεταξύ των πρώην δικαιούχων-αναπήρων σε σχέση με την εργασιακή τους κατάσταση. Είτε εργάζονται είτε όχι, η οικονομική ενίσχυση παύει να καταβάλλεται, και με τον τρόπο αυτό εξομοιώνονται συλλήβδην δύο εντελώς διαφορετικές καταστάσεις. Δεδομένου ότι η Πολιτεία αποδεδειγμένα δεν φροντίζει επαρκώς για την εργασιακή αποκατάσταση όλων αυτών των ατόμων, γίνεται αντιληπτό ότι η ψαλίδα της αδικίας και της άνισης μεταχείρισης ανοίγει ακόμη περισσότερο, βαρύνοντας όχι μόνο τα ίδια τα ανάπηρα άτομα αλλά και τις οικογένειες ή τους οικείους τους, οι οποίοι καλούνται να τους συντηρούν εξ ολοκλήρου πλέον, και μάλιστα σε βάθος χρόνου που συχνά ξεπερνά το ίδιο το προσδόκιμο της δικής τους ζωής. Έτσι, τα ανάπηρα αυτά άτομα παραμένουν κατά κανόνα εξαρτώμενα του στενού περιβάλλοντός τους, δίχως να έχουν την ευκαιρία για ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους, για αυτοπραγμάτωση και για γνήσια κοινωνική ένταξη.

Όλες οι αρμόδιες οργανώσεις έχουν κατ' επανάληψη στο παρελθόν διεκδικήσει την αποκατάσταση αυτής της εξόφθαλμα άδικης κατάστασης η οποία συντηρείται για δεκαετίες και αφήνει αναιτιολόγητα δίχως προνοιακή οικονομική ενίσχυση τα κωφά και βαρήκοα ανάπηρα άτομα στην πιο παραγωγική τους ηλικία. Είναι επιτακτική η ανάγκη κατάργησης α) της διακοπής του επιδόματος με ηλικιακά κριτήρια και β) της εντελώς αναιτιολόγητης πρόβλεψης περί συρροής παθήσεων. Η κώφωση και η έντονη βαρηκοΐα συνιστούν ήδη πολύ σοβαρές βλάβες οι οποίες οδηγούν σε βαριά αναπηρία. Εφόσον η Πολιτεία έχει θεσπίσει τη σχετική ενίσχυση, δεν είναι δυνατόν να τη χορηγεί με ηλικιακά κριτήρια παραγνωρίζοντας επιδεικτικά τη μονιμότητα της βλάβης, ούτε να απαιτεί από ήδη βαριά ανάπηρους πολίτες να πάσχουν και από άλλες χρόνιες παθήσεις προκειμένου να λαμβάνουν τα αυτονόητα.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Τι και πότε προτίθεστε να ενεργήσετε για να ικανοποιήσετε τα αιτήματα κωφών και βαρήκων με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67% ως προς την αποκατάσταση της καταφανούς αυτής αδικίας εις βάρος τους;
2. Δεδομένης της σχετικής συνταγματικής υποχρέωσης της Πολιτείας, ποια μέτρα προτίθεστε να λάβετε άμεσα ώστε να ενισχυθούν και να προαχθούν στην πράξη τα δικαιώματα των κωφών και βαρήκων στην ισότιμη πρόσβαση στην αγορά εργασίας;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αγγελική Αδαμοπούλου
Βουλευτής Α΄ Αθηνών, Μέρα25